

§ 4.

Paa den fassatte Dag har Rettsbetjenten at forvisse sig om, at de i de paagjældende Sogne og hos ham henlagte Fortegnelser ere eenslydende og have henligget den befalede Tid til almindeligt Eftersyn, samt om at den forefrevne Indkaldelse i Aviserne og Beksendtgjørelse til Kirkestævne har fundet Sted. Indes Lovens Forskrifter i saa Henseende iagttagne, har han derefter at søge at mægle Forlig imellem Tiendetageren og dem, der i Henhold til de flete Beksendtgjørelser fremkomme med deres Indsigelser. Med Hensyn til de Indsigelser, om hvilke intet Forlig er at opnaae, henvises Tiendetageren til ved Dom at søge Fortegnelsens Rigtighed i de omtvistede Punkter anerkjendt.

§ 5.

Alt, hvad der saaledes påserer paa den i Indkaldelsen berammede Dag, bliver af Rettsbetjenten at tilføre en af Amtet særligt i dette Niemed autoriseret Protocol. Af denne kan Tiendetageren forlange sig en fuldstændig Udskrift meddeelt, hvori navnlig ogsaa den ommeldte Fortegnelse bliver at indlemme. Denne Udskrift saavel som Udskrifter af de Domme, der i Henhold til foregaaende § maatte blive erhvervede for Fortegnelsens Rigtighed i et eller andet omtvistet Punkt, kan han derefter fordre tinglæste og det Fornødne om Tiendevederlagets Størrelse og Udelsesmaade noteret paa de Eiendommers Conti i Registrerne over Skjøde- og Panteprotocolerne, for hvilke ingen Indsigelse er fremsat, eller for hvis Vedkommende de flete Indsigelser have fundet deres Afgjørelse ved Forlig eller Dom.

Paa samme Maade kunne ogsaa Foreninger eller Kjendelser angaaende Tiendevederlagets Fastsættelse fordres tinglæste og noterede, naar de fuldstændigen indeholde de i § 2 forefrevne Oplysninger. I saa Fald bortfalder den i Placaten af 12te Marts 1828 forefrevne Tinglæsning efter Stiftsøvrighedens Foranstaltning af deslige Foreninger eller Kjendelser, forsaavidt den ikke allerede har fundet Sted.

§ 6.

Naar der saaledes paa en Eiendoms Conto i Registrerne over Skjøde- og Panteprotocolerne er skeet fornøden Tilførsel om en Eiendommen paahvilende Tiendebyrde, har vedkommende Rettsbetjent fremtidig at paasee, at de Udkomst- eller Forbættelsesdocumenter paa saadanne Eiendomme, som antages til Tinglæsning, indeholde rigtig og fuldstændig Angivelse af Eiendommens Tiendebyrde, eller i manglende Fald at forsyne Documentet med en oplysende Rettsanmærkning desangaaende. Naar en saadan Eiendom udstyffes, bliver Tiendebyrden af den, som udfører Udstykningsforretningen, at fordele paa de enkelte Parceller i samme Forhold som Hartkornet, og denne Fordeling at revidere i Jadenrigsministeriet i Forbindelse med Udstykningsforretningen.

Forinden saadan Fordeling er skeet, maa intet Skjøde paa nogen af de enkelte Parceller antages til Tinglæsning. Saafremt Fordelingen vel har funden Sted, men Parcellskjødet ikke indeholder nøiagtig Angivelse af den paa Parcellen efter Fordelingen faldende Andeel af Tiendebyrden, bliver samme at forsyne med fornøden Rettsanmærkning desangaaende.

§ 7.

Den i Forordningen af 25de Juni 1810 § 8 indeholdte Regel, at Hovedparcellen af en udstyffet Gaard skal hæfte for Udredelsen af den paa de mindre Parceller faldende Andeel af den paa hele Gaarden hvilende bestemte Tiendeafgift, naar denne svares i Korn, ophæves for de Tienders Vedkommende, med Hensyn til hvilke denne Lovs Bestemmelser bringes i Anvendelse, ligesom det citerede Lovbud heller ikke skal være til Hinder for, at ved Deling af Tiendeafgifter mindre Broker end $\frac{1}{4}$ Stp. antages, dog ikke under $\frac{1}{16}$ Sjerdingfar (1 Pagh).

Forøvrigt er det en Selvsølge, at de Forandringer, der i Henhold til Bestemmelserne i § 2 og denne Paragraph maatte indtræde med Hensyn til Opkrævningen af Tiendevederlaget af flere særskilte Eiendomme, der tidligere have udgjort een samlet Eiendom, ingen Indflydelse have paa de forskjellige Eieres indbyrdes retslige Stilling, og at saaledes navnlig Eieren